

TAKDİM

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Allahü teâlâyâ hamdû senâlar olsun. Onun habîbi, sevgilisi, insanların her bakımdan en güzeli, en üstünü olan Kâinâtın Sultânı Efendimiz Muhammed Mustafa “sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem”e ve Onun iyi ahlâk ve ilim saçan Âline, yani akrabâsına ve Eshâbının hepsine “rıdvanullahi teâlâ aleyhim ecma’in” bizden hayırlı düâlar ve selâmlar olsun!

Muhterem Okuyucularımız!

Allahü teâlâ kullarına merhamet ederek insanları terbiye etmek, iyi ve kötü huy-ları öğretmek, dünyada ve âhirette mes’ûd olmaları, rahat ve huzûr içinde kardeş-çe yaşamaları ve kendine kulluk vazîfelerini bildirmek için Peygamberler gönder-di “aleyhimüsselâm”. Bu mu’allimlerin en yükseği olarak da habîbi olan Sevgili Peygamberimiz Muhammed “aleyhisselâm”ı seçti. Dünyanın her yerinde, kıyâmete kadar gelecek olan bütün insanların ve cinlerin Peygamberi olduğunu bildirdi. Ona gönderilen İslâm dini ile önce göndermiş olduğu bütün dinlerin hükmünü bitirdi. Onun dini, bütün dinlerin en üstünü ve sonuncusu oldu. Böylece iyiliklerin hepsi, terbiye üsûllerinin cümlesi, Onun parlak dininde yer aldı. Artık eski dinlerle amel etmek câiz olmadı.

İki cihân se’âdetine kavuşmak, âhirette Cehennemden kurtulmak, Muhammed “aleyhisselâm”ın peygamberliğini tasdîk ederek, İslâmiyyete tâbi’ olmakla müm-kündür. Bu da, kelime-i tevhîdin “**Lâ ilâhe illallah ve Muhammedün Resûlullah**” iki kısmına birlikte inanmağa bağlıdır. Onun için Peygamber Efendimizin “sallal-lahü aleyhi ve sellem” bildirdiklerinin hepsine inanmak, Ona ve ismine hürmet et-mek, Onun sünnetlerini yapmak ve yaymak, Onun güzel ahlâkı ile huylanmak, Âlini ve Eshâbını ve ümmetini sevmek lazımdır. Onun gösterdiği yolda giden, Allahü teâlânın sevgisine kavuşur. Ona tâbi’ olan, itâat eden Allahü teâlâyâ sâdık kul olmak se’âdetine erer. En büyük se’âdet de işte budur.

Allahü teâlâ, her şeyden evvel, yâni hiçbir şeyi yaratmadan önce, **kendi nûrundan**, Sevgili Güzel Peygamberimiz Muhammed aleyhisselâmın mübârek nûrunu yarattı. Bu nûra, “**Nûr-ı Muhammedî**” denir. **Onun güzel nûrundan** da; Cennetleri ve bütün kâinâtı, yaşadığımız bu dünyayı, her şeyi, hepimizi yarattı. Yani bütün kâinât ve hepimiz, Sevgili Peygamberimizin şerefine ve hürmetine yaratılmış olduk. Dolayısı ile Sevgili Peygamberimiz hepimize bir rahmet oldu. Bunun için de Allahü teâlâ, Kur’ân-ı kerîm’de Peygamber Efendimiz’e hitâben: “**Seni âlemlere rahmet olarak gönderdik**” buyurdu.

Peygamberlik makamının en yükseği “**Hâtem-ül enbiyâ**” olmak makamıdır ki,

Sevgili Peygamberimiz Muhammed aleyhisselâma mahsustur. Allahü telââ, bütün isimlerinin ve sıfatlarının kemâllerini, üstünlüklerini Onda toplamıştır. Ondan üstün bir kimse yaratmamıştır. Cenâb-ı Hak, bütün peygamberlere isimleriyle hitâb ederken, Sevgili Güzel Peygamberimize, **“Habîbim (Sevgilim)!”** diye iltifât etmiştir. Hadîs-i kudsîde; **“Sen olmasaydın, sen olmasaydın hiçbir şeyi yaratmazdım!”** buyurması, Sevgili Peygamberimizin, bütün insânlardan ve meleklerden dahâ üstün olduğunun vesikası olmuştur. Allahü teâlânın varlığını O açıklamış, her şeyin yaratıcı olan cenâb-ı Hak, Onun rızâsını almak istemiştir.

Bütün varlıklar, Onun mübârek rûhundan feyz almışlardır. Peygamberler dahi, Onun hayât veren deryâsından bir yudum içmekle Peygamberlik derecelerine yükselmişler; Evliyâlar, Onun sonsuz denizinden bir damla tatmakla muratlarına ermişlerdir. Yeryüzündeki melekler, Onun hizmetçileri, göklerdeki de âşıkları olmuşlardır.

Allahü teâlâ, Resûlullah “sallallahü aleyhi vesellem” Efendimize olan muhabbetini, Kur’ân-ı kerîmin kalbi olan Yâsîn sûresindeki **“Yâsîn”** kelimesiyle bildirmiştir ki, **“Yâsîn: Ey benim bahri yakînimin sebbâhı; ilm, ma’rifet, rahmet ve muhabbet deryamın dalgıcı olan Habibim!”** demektir.

Bu deryanın ismini duyan evliyâlar; ömürlerinin her safhasında Resûlullah “sallallahü aleyhi ve sellem” Efendimizin aşkı ile yanıp tutuşmuşlar, yanık feryâdlar, içli gözyaşları ve yakıcı mısralarla bu aşklarını dile getirmişlerdir. Bu muhabbet deryasından en büyük pay alanlardan Mevlânâ Hâlid-i Bağdadî hazretleri bir kasidesinde:

**Server-i âlem, sana âşık olup da, yanarım!
Her nerede olsam, o güzel cemâlin ararım.
Kâbe kavseyn tahtının sultânı sen, ben bir hiçim,
Misafirinin dememi, saygısızlık sayarım.
Her şey cihanda senin şerefine yaratıldı,
Rahmetin bana da yağsa, o ân olur behârim...**

diyerek aşkını dile getirmiştir.

Bir kimse Müslimân olduktan sonra, Ehl-i sünnet âlimlerinin kitaplarından Sevgili Peygamberimiz Muhammed aleyhisselâmın hayâtını okur, güzel ahlâkını öğrenirse, îmânı kuvvetlenir. Onu sever, itâat eder. Itâat eden, Onun yolunda olur. Onun yolunda olan, fıkıh ve ahlâk ilmini öğrenir. Doğru ilim ve îmân sâhibi olur. İyi ve fenâ huyları, faydalı ve zararlı işleri anlar. İyi işleri yapıp, dünyada kâmil, kıymetli, mes’ûd ve bahtiyâr bir insan olur, se’âdete kavuşur. İşleri muntazam ve kolaylıkla hâsıl olur. Dünyada rahat, huzûr içinde yaşar. Allahü teâlânın rızâsına, sevgisine kavuşur. Kendisini herkes sever. Âhirette de, Allahü teâlânın merhametini, mükâfâtlarına nâil olur. Sevgili Peygamberimizin “sallallahü aleyhi ve sellem” şefâatine ve sohbetine kavuşur. Nitekim Resûlullah Efendimiz, **“Kişi sevdiğiyle berâber olacaktır”** buyurdu.

Hüseyin Hilmi bin Saîd hazretleri buyuruyorlar ki, *“Bir hizmet ne kadar çileliyse, o kadar uzun ömrlü olur. Meselâ, İslâmiyyet’in gelişi, yayılması, başdan aşağı çiledir. Peygamber Efendimiz “aleyhissalâtü vesselâm” İslâmiyyet’i tebliğ ederken; Âdem aleyhisselâmdan kıyâmete kadar hiçbir Allah’ın kulu Onun çektiği acıyı, çileyi çekmemiştir ve çekmeyecektir. Nitekim Efendimiz, “Benim çektiğim acı gibi hiçbir Peygamber acı çekmedi” buyurdular. Hâlbuki, Allahü teâlânın en sevdiği kulu idi. Öyle bir kul ki; bütün kâinât, yer, gök, her şey Onun hürmetine yaratılmışdı. İşte bu çile, Cenâb-ı Hakkın, O kulunu çok sevdiğinin alâmetidir. Çünkü aşkda merhamet olmaz. İnsan sevdiğini üzer. Bu yolun sünneti, çile çekmektir. Çilenin büyüğü küçüğü, hizmetin büyüklüğüne bağlıdır. Onun için İslâmiyyet, kıyâmete kadar bâkî kalacaktır.”*

Bu kitabımızda; işte böyle şerefli, böyle yüce bir Peygamberin “aleyhissalâtü vesselâm” hayatının satırbaşlarından bir nebzecek de olsa bahsetmeye, daha doğrusu Onun mübarek ismiyle bereketlenmeye çalışacağız.

Bu kitapda; Sevgili Peygamberimizin, insanların dünyada rahat, Cennette mes’ud olması, Cehennemde yanmaması için ne sıkıntılar, ne acılar, ne üzüntüler çektiği, ne dert ve belalara katlandığı, ızdıraplarla dolu olan hayatı anlatılmaktadır.

Annesinden doğduğu ân secdeye kapanıp, “Ümmetim! Ümmetim!” diye feryat etmesi; Mirac’da yüzlerce defa Allahü teâlâdan ümmetinin bağışlanmasını istemesi; vefâtı ânında Cenâb-ı Haktan mahşerde ümmetinin günahlarının affı için yalvarması, ümmetine aşkın ötesinde olan muhabbeti anlatılmaktadır.

Ey sevgili Peygamberim! Senin bizim üzerimizdeki hakkın sonsuzdur. Bizi, Allahımızı tanımakla şereflendirdin. Müslimân olmak se’âdetine kavuşturdun. Sonsuz yanmak azâbından kurtardın. Bunun için bizden Sana, Âline ve Eshâbına sonsuz selâmlar, sonsuz düâlar olsun!

Ey büyüklerin büyüğü Allahım! Sevgili Peygamberimiz Muhammed aleyhisselâmın haber verdiği gibi, Sana inanıyoruz. Bizi kabûl et! Bizi affet! O, Seni bize haber vermeseydi, bu noksan aklımızla Seni bulmak, tanımak şerefine kavuşamazdık. Hayvanlardan aşağı olur, Cehennemin ateşinde yanmak cezâmız olurdu.

Yâ Rabbî! Sevgili Peygamberin Muhammed aleyhisselâmın hürmetine ve O yüce Peygamberin yolunda bulunan âlimlerin ve evliyâların hürmetine, çok kıymetli nimet olan Onun güzel ahlâkı ile bizleri ahlâklandır! Onun nûrlu caddesinde bulundur! Ona tam uymakla şereflendir! Sünnetlerinin süsü ile zînetlendir! Getirdiği parlak dine uymak ve bu doğru yolda ilerlemek, böylece rızâsına, şefâatine ve sevgisine kavuşmak nasîb eyle!

Allahım! Bu büyük Peygamberi bize tanıtan, analarımıza, babalarımıza ve hocalarımıza ve Ehl-i sünnet kitâblarını yazanlara ve yayanlara rahmet eyle yâ Rabbî! Âmin.

Bu kitabı hazırlamaktan ve neşr etmekten hâsıl olan sevapları ve okuyup istifâde eden Müslimânların düâlarını; Âdem aleyhisselâmdan beri îmân ile Âhirete göçen

ve Kıyâmet'e kadar îmân ile göçecek olan din kardeşlerimin mübârek rûhlarına hediye eyledim. Allahü teâlâ vâsıl eylesin! Habîbinin mübârek şefâatlerine hepimizi nâil eylesin! Kıyâmet günü, Sevgili Peygamberimiz Muhammed aleyhisselâmın kölesi olarak yanında bulunmak se'âdetine kavuştursun! Âmîn!..

**Cânım, kurban olsun senin yoluna,
Adı güzel, kendi güzel Muhammed!
Gel şefâ'at eyle kemter kuluna,
Adı güzel, kendi güzel Muhammed!
“Sallallahü teâlâ aleyhi ve sellem.”**

Sevgili Peygamberimizin “sallallahü aleyhi ve sellem” yolunda olanlara, izinde bulunanlara bizden selâmlar olsun!

Ömer Faruk Yılmaz

BİRİNCİ BÖLÜM